

GAP

VERMELL

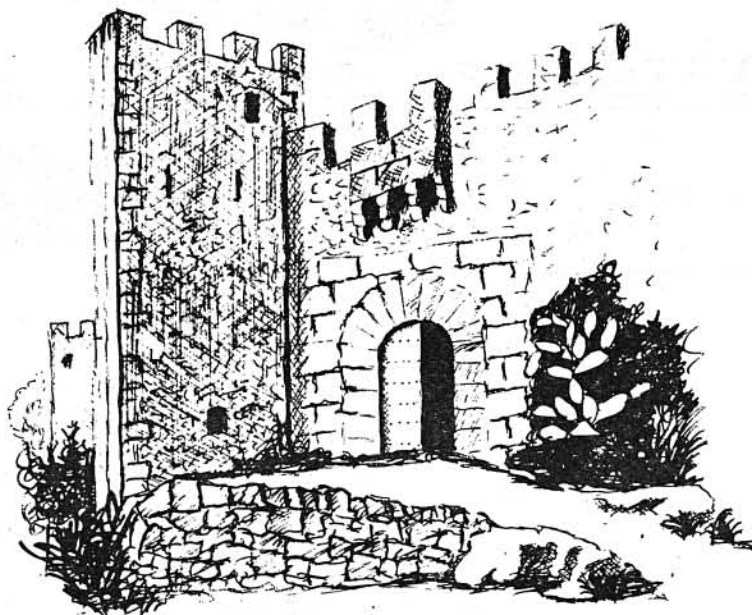
Nº 60

Capdepera-Cala Rajada

Desembre 1985

portalet

EUROPA, JA

Entre 1820 i 1823 els liberals ocuparen el poder per segona vegada. El monarca, Ferran VII, es veié obligat a acceptar la Constitució de 1812. Aquells tres anys, Capdepera va tenir ajuntament propi. Políticament era de caire liberal.

L'any 1823, amb la intervenció de l'exèrcit francès, va ésser derrocat el règim constitucional. La confusió regnà a Mallorca durant alguns dies, fins que el 3 de novembre arribà amb una esquadra francesa el general Taberner que es féu càrrec del govern de l'illa. La Constitució de 1812 va ésser abolida.

Pareix que el dia 8 de novembre dematí va ésser assaltat l'ajuntament per elements absolutistes del poble i alguns que vengueren d'Artà. D. Sebastià Ferrer "Cofeta", secretari de l'ajuntament, redactà el document que transcrivim. D. Sebastià va ésser empresonat.

"En la villa de Capdepera Provincia de Mallorca.

Siendo a cosa de las dos de la tarde del dia ocho de Noviembre del año mil ochocientos veynte y tres. Reunido el Ayuntamiento Constitucional en la Plaza el Sitjar de esta Villa a encontrado la Sala consistorial abierta y con todas sus ventanas rompidas y forzadas desde luego a echo comparecer ante si a Sebastian Massanet alias Ferrer y a Bartolomé Sancho alias Patid para que sirviesen de testigos y justificasen todos los hechos cometidos en dicha Sala Consistorial que es como sigue.

Primeramente: He encontrado las puertas mayores de dicha Sala golpeadas y sin cerradura.

Una ventana rompida.

Una pared rompida de dicha Sala en donde estaba la piedra de la Constitución (borrado, tachado: un agujero en la pared).

Piedras por dentro la Sala y Arxivo. La puerta del Arxivo con su serradura forzada y la puerta de la ventana rompida, ers decir tortuza (?) de ella que la serradura anda llevada a la fuerza.

La Arca de tres llaves con sus serraduras algo forzadas y los papeles que en ella había han sido saqueados y rompidos."

El document continua amb la relació dels efectes trobats a les distintes dependències i el signen Juan Flaquer (Alcalde Constitucional), Mateho Sirer (Regidor), Sebastian Pascual (Regidor), Bartomeu Melis (Regidor), Juan Ferrer (Regidor), Mateho Spinosa (Síndico), Sebastian Ferrer (Secretario Constitucional), Nicolas Solis (Gobernador del Castillo), Josef Font (Ayudante del dicho Castillo), Sebastian Massanet i Bartolomé Sancho.

El primer de gener de 1986 entrarem oficialment a formar part de la Comunitat Econòmica Europea. Històricament és una fita important perquè confirma i garanteix la nostra integració dins la cultura europea, a la que, indubtablement, nosaltres també hi podem fer una aportació important.

Des de mitjan segle XVI, el nostre país es va anar aïllant d'Europa. Les motivacions eren clarament polítiques puix que estàvem en guerra contra el protestantisme. Amb l'aïllament, va quedar estancada la nostra economia, al temps que moltes de les influències culturals europees eren ofegades.

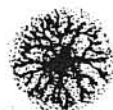
Més recentment, fites tan importants com la Revolució Francesa o el Socialisme, fenòmens que capgiraren Europa, quan passaren els Pirineus perderen el seu poder revulsiu però, no per això, deixaren de marcar-nos. Com deia Machado, una de les dues Espanyes ens havia de gelar el cor.

Després de la Segona República, que intentà apropar-nos a Europa, vengué el cop d'estat del general Franco, tallant els intents de modernització i d'integració en els corrents europeus. A la mort del general hem tornat emprendre el camí i recuperam, poc a poc, els lligams que no s'haurien d'haver romput mai.

Avui, pensam, som conscients de que no podem anar contra el que és natural, això és, que els veïnats veïnadetgin, com deim en el poble. Als mallorquins, als gabel·lins, ens cal tenir clar que els lligams culturals i econòmics que més ens fermen estiren cap a Europa. Una Europa dels pobles, capaç d'entendre i respectar les peculiaritats de les comunitats que l'integram. Felicitem-nos, doncs, per la firma del tractat amb la CEE, esperant que aquesta sigui la passa que ens allunyi definitivament del fantasma de les dues Espanyes que hem tengut entre nosaltres inclús després de la promulgació de la Constitució de 1978.

grumallons

PAREIX ESSER QUE HI HA HAGUT ALGUNS PROBLEMES EN LA DOTACIÓ D'ALGUNES PLACES DE "S'ALZINAR". ¿ENS HO PODRIES EXPLICAR?

JERONI ALZINA, President de l'Aassociació de Pares d'Alumnes de "S'Alzinar"

- Sí. Tot va començar amb el canvi d'una mestra de pre-escolar d'una manera que no és normal. La Direcció Provincial sol avisar abans, però en aquest cas la mestra va dir "dilluns no vendré perquè m'han destinat a Calvià". Després, per ocupar el seu lloc, vengué un mestre de socials que no tenia cap experiència en aules de pre-escolar. Ell es trobava violent i els pares estaven molestos. Fèrem una asseblea de pares i decidírem d'anar a parlar amb el Director Provincial; érem uns quinze o setze pares. Ens reberen molt bé i ens prometeren que abans de dues setmanes ens enviarien un mestre especialitzat en pàrvuls, però ha passat el temps i no ha vingut. Jo he parlat amb l'Inspector i m'ha promès que intervindrà.

Amb el problema d'educació especial ha passat quasi lo mateix que amb els pàrvuls. Va venir un mestre i després el destinaren a Muro. Per cobrir la vacant en va venir un que no era especialista en educació especial. Ara, a la fi, ja ho hem solucionat, però hi ha altres problemes. El més important és que hi ha molts de nins afectats. Es tracta de seixanta-dos al.lots. A la Direcció Provincial trobaren que la xifra era molt elevada. No sabem si és degut al canvi de mestres que hi ha cada any en aquest centre, però lo cert és que endemés d'aquests seixanta-dos que es consideren recuperables amb una bona ajuda, n'hi ha uns altres que pareix molt difícil que es pugui fer res amb ells. Per altra part, les ajudes per material son de set-mil pessetes cada mes, que no basten per res.

És una llàstima que hi hagi aquests problemes perquè enguany el centre funciona bé; hi ha harmonia entre els mestres i entre mestres i pares. Enguany s'ha començat a fer feina en un "pla de centre" que, si té continuïtat, serà una cosa molt bona.

¿I QUI TALLA EL BACALLÀ, ENGUANY?

- El bacallà no el talla ningú. Millor dit, el tallam entre tots. No és cert que el Consell de Direcció pregui decesions sense que els pares, i concretament la Junta, n'estiguin informats. Tot lo que ha dit els diaris sobre aquest punt és mentida. La Junta sabia que el curs no començaria el dia que tocava. Hi ha hagut comunicació entre el Consell de Direcció i l'Associació de Pares ja que jo era el representant dels pares dins el Consell i sempre els he tengut informats, i per altra banda, he estat el seu portaveu dins el Consell. Ara bé, són òrgans distints, amb funcions diverses. Les del Consell de Direcció són, fonamentalment, assessorar els mestres a l'hora de prendre decisions. Les de l'Associació de Pares són procurar que els mestres se sentin bé i s'adaptin a la manera d'esser del poble, així com acostar els pares a l'escola.

Un centre amb vint-i-dos mestres té molts de problemes. Un director tot sol no pot fer moltes coses. Enguany s'han repartit molt bé les feines, tot està molt ben coordinat i funciona millor.

HEM SABUT QUE S'HA APROVAT LA CONSTRUCCIÓ DE DUES AULES DE PRE-ESCOLAR EN EL CENTRE "S'AUBA". ¿QUEDARAN, AIXÍ, SOLUCIONATS TOTS ELS PROBLEMES D'AQUEST CENTRE?

JOANA TERRASSA FEMENIES, Presidenta de l'Associació de Pares de "S'Auba"

- Hauria d'esser així, però desgraciadament els problemes no queden tots solucionats. De fet, tots consideràvem que amb la inauguració de "S'Auba", el municipi ho tenia tot resolt en matèria escolar, però veim com "S'Alzinar" no s'ha vist a penes descongestionat i, per altra banda, "S'Auba" l'any que ve, a pesar de les dues aules noves, es trobarà en la mateixa situació en que sempre s'ha trobat, és adir, sense sobre on posar els al.lots. Les estadístiques no menteixen: en el municipi nasqueren 125 nins

l'any 80. Aquests nins l'any que ve hauran de fer primer curs d'EGB. Això suposaria quatre aules de primer, i ara, entre Capdepera i Cala Rajada només n'hi ha tres. Ja teniu un problema. El creixement és molt fort, entre naixements i la immigració. Aleshores, no sé que es pot fer. Provablement, destinar les dues aules que es faran noves a EGB i que els nins de pre-escolar continuïn a les aules del Club S'Auba. En conclusió, no podem adormir-nos si no volem que, com sempre, els aconteixements ens passin per damunt.

HEM FET AQUEST NÚMERO:

Joan Nebot
Mari-Germa Melis
Joana Colom
Maria Vives
Pep Terrassa
Llucià Sirer
Mª Antònia Nadal
Jaume Fuster
Coloma Mayol
Manuel López
Bàrbara Flaquer
Ani Muñoz
Pere Cortada

BOLLETÍ DE L'OBRA CULTURAL BALEAR

Capdepera-Cala Rajada

DESEMBRE 1985

Carrer d'es Port, 43
Capdepera

Depòsit Legal: P.M. 497/80

Imprimeix:
APÓSTOL Y CIVILIZADOR, Petra.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

ANIVERSARI Com cada any, quan arriba desembre, "Cap Vermell" celebra el seu aniversari. Aquest és el cinquè. El nostre primer lustre. Gràcies a vosaltres, els cada vegada més nombrosos lectors, és possible anar complint mesos i anys. Però també gràcies a nosaltres, que no ens cansam de donar-vos la murga, un mes si i s'altra també. El vespre que muntarem aquest número, ho celebrarem amb xocolata i coca. Molts d'anys!

L'ESPERANÇA Quan rebreu aquesta revista, la festa de l'Esperança ja haurà passat. Hi haurà hagut completes, missa, processó, concurs de rebosteria organitzat per "Cap Vermell", dues xerrades d'en Pep Terrassa amb projecció de diapositives del Castell. Tot això haurà passat i esperam que hàgiu pogut assistir a tots els actes i ho hàgiu passat molt bé.

CONCURS També en el marc de la setmana de l'Esperança, ha tengut lloc l'exposició de les obres presentades en el "I Concurs de Pintura Vila de Capdepera" i el lliurament dels premis que han estat els següents: Primer premi.- Llorenç Bosch (Obra: "Vestigis"); Segon premi.- Marquet Pascual (Obra: "L'estel"); Tercer premi.- Isabel Contestí Gomila (Obra: sense títol); Premi a la millor obra local.- Margarita Costa (Obra: "Campesino").

El número d'obres presentades ha passat les trenta, moltes més de les que pensàvem donada l'escassa dotació econòmica dels premis. El jurat ha estat format per Joan Pascual Amorós, Batle de Capdepera i que ha actuat com a president; Salvador Vidal March, Jutge de Pau de Pollença; Miquel Bota Totxo, poeta i escriptor; Karl Reinart, pintor; Sinto Planas Santmartí, periodista; Secretari, el de la corporació municipal, Julián García-Sotoca.

Enhorabona als guanyadors i a tots els participants. Procurarem fer, el pròxim número, un judici crític de les obres exposades.

TEMPS DE JUGUETES Aquest és l'encertat títol amb que les escoles del poble han organitzat sengles exposicions com a alternativa al consumisme indiscriminat al que som temptats en matèria tan delicada. A "S'Auba" fou del 13 al 16 i a "S'Alzinar" del 17 al 19, finalitzant amb taules rodones força interessants.

VAGA Seguint amb les escoles. Els dies 11 i 12 es dugué a terme la vaga de nivell estatal convocada pels mestres. A "S'Auba" fou seguida d'una manera total i a "S'Alzinar" de manera parcial.

ACORD El Patronat del Castell l'ha pres respecte de la possible restauració de la Casa del Governador. En una carta dirigida al Patronat per la redacció d'aquesta revista i que trobareu en aquestes pàgines, manifestam el nostre criteri al respecte. En principi no hi estam d'acord. Suposam que al Patronat això el deixa absolutament indiferent.

ABEURADOR El d'es Regaró desapareixerà juntament amb els rentadors del carrer Gómez Ulla. Així ho preveu el nou traçat del carrer. No és que pensem que ni una cosa ni l'altra tinguin ni valor històric o arquitectònic, però sí, potser, sentimental. Estan desapareguent d'aquest poble molts dels signes d'identitat que el caracteritzaven. Llàstima.

DIBUIXOS Com cada any, el PSOE convoca el seu concurs de dibuixos per als escolars. Les obres s'havien de presentar fins el dia 19 i el dia 22 s'havia de reunir el jurat per donar a conèixer els guanyadors. No podem dir res més perquè res més sabem.

ESCOLA Pareix que l'agrupació "Castell de Capdepera" no vol que els gabellins facem el paper magre quan hi ha trobades obertes de ball de bot. Així que han organitzat una escola de ball per a tothom que en vulgui i que té lloc els dilluns en el "Recreo". És de franc.

CONGRÉS Els propassats dies 29 i 30 de novembre i 1 de desembre, tengué lloc el I Congrés de la Premsa Forana de Mallorca, a Cura. Nosaltres no hi assistírem, per moltes raons que ara serien difícils d'explicar. Pel que hem sabut, pareix que la batalla pel poder fou força enverinada. Pensam que, afortunadament, l'Associació ha quedat en mans d'un col·lectiu que representa les publicacions de caire més cultural i més allunyades dels circuits comercials. Ens hi apuntam.

CARRERS Sabem que, a la fi, l'Ajuntament ha emprès la definitiva rotulació i numeració dels carrers de Capdepera i Cala Rajada. De fet, la Plaça de la Constitució, al cap dels anys, ja té placa. Aquesta rotulació es farà en la nostra llengua, amb l'ajuda econòmica del Consell Insular. Tot un encert.

FELICITAT Això és el que desitjam als nostres lectors amb motiu de les festes de Nadal i Cap d'Any. En temps de Mercat Comú, Iva, Otan i altres herbes, cal tenir esment. Que l'any 86 vos sigui lleu i el patigueu amb salut.

Per què?

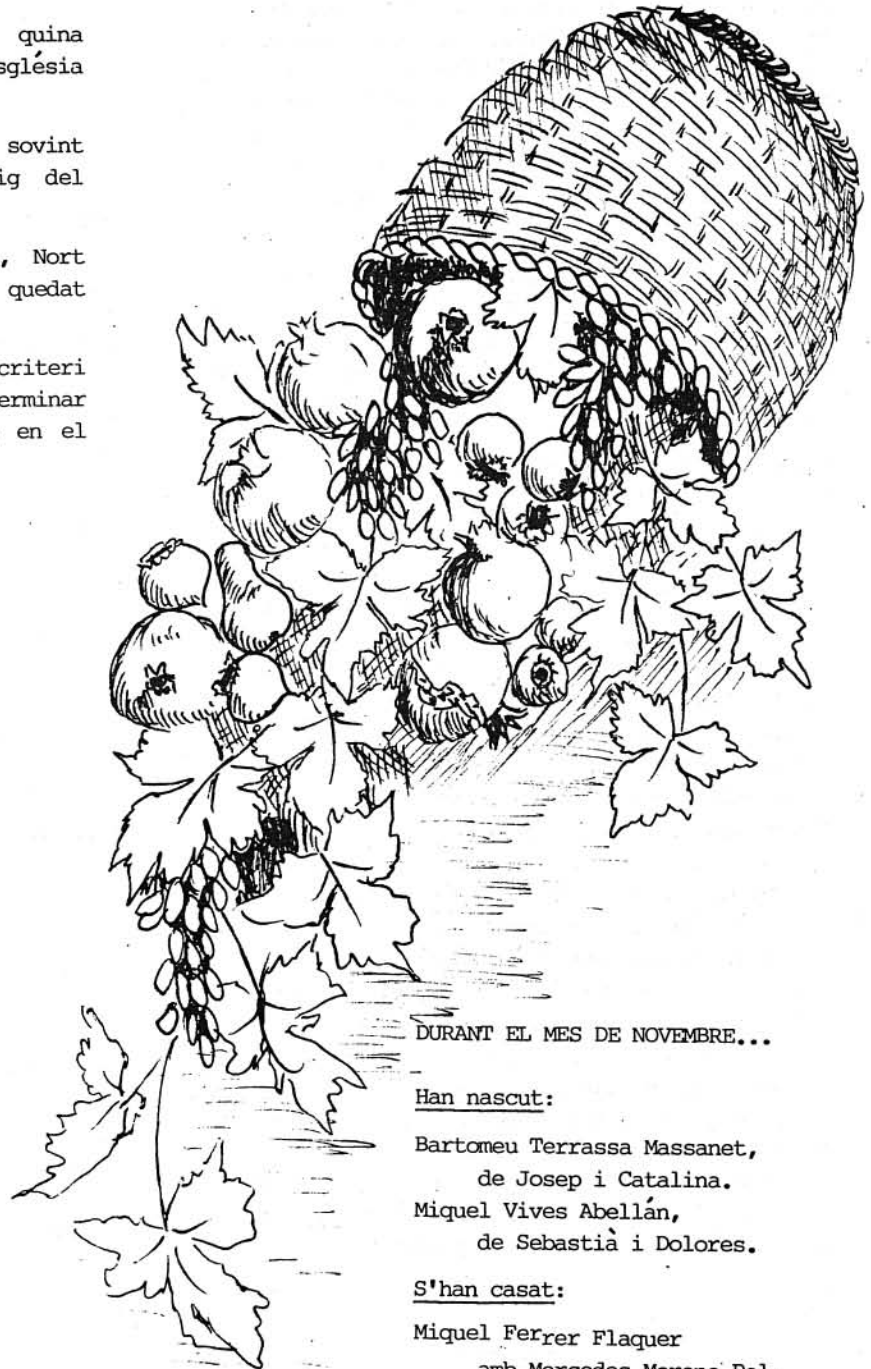
- PER QUÈ els vespres no podem sebre quina hora marca el rellotge de l'església de Capdepera?
- PER QUÈ el servei de recollida de fems, sovint deixa els poals tirats enmig del carrer?
- PER QUÈ el creuer dels carrers Roses, Nort i carretera de Sa Mesquida ha quedat sense asfaltar?
- PER QUÈ no ens expliquen quin és el criteri que s'ha seguit per a determinar quins són els pintors locals en el recent concurs de pintura?

Dècimes afuades

d'és Pastor de Son Perdiu.

Aquests que fan "Cap Vermell"
no se'n pensen cap de sana
i ara volen fer entrar en gana.
És que no tenen remei.
Fet estabexos i alei
un concurs mos organitzen
en es que s'hi sintetitzen
de sa cuina ses virtuts:
pastissos banyats i eixuts
sa panxa democratitzen.
o o o o o o o o o o o o

Jo que som molt llaminer,
molt llèpol i molt golós,
amb aquest concurs famós
me va anar d'allò més bé.
Per tastar vaig ser es primer
i casi tot m'agradà,
res vaig deixar per provar,
just de veure-ho ja fruïa.
I és que a res 'li tenc mania,
ni a pastís ni a quemullar.

DURANT EL MES DE NOVEMBRE...

Han nascut:

Bartomeu Terrassa Massanet,
de Josep i Catalina.
Miquel Vives Abellán,
de Sebastià i Dolores.

S'han casat:

Miquel Ferrer Flaquer
amb Mercedes Moreno Pol.
Alberto Yaw Yang
amb Mariana Riutort Magg.
Cristófol Navarro Cerdà
amb Mª Dolores Triguero García.

Han mort:

Nicolau Terrassa Santandreu
Francisca Forteza Bonnín
Bàrbara Garau Tous

AL PATRONAT DEL CASTELL

Benvolguts senyors:

Sovint, des de CAP VERMELL s'han donat a conèixer opinions, més o manco crítiques, de les vostres activitats. Pensam que després de dos anys i mig d'existència és necessària una crítica no tan sols de les vostres activitats sino del Patronat com a institució.

No sabem si sou conscients que els membres del Patronat son escollits mitjançant un mecanisme propi d'una democràcia orgànica; és un sistema molt emprat en les dictadures. Tots i cada un de vosaltres sou escollits per designació i no per votació directa i oberta a tothom.

Representau a unes institucions, principalment associacions de veïns, Vos recordam que dins el Patronat no estan representades totes les institucions; per altra part, bona part dels gabellins no formen part de cap institució. En conclusió, la vostra representativitat és ben pobre i, lo més greu, és que no feis res per millorar-ho.

El Patronat és l'organ de govern i de direcció de la Fundació Castell de Capdepera. ¿Per què no s'ha creada aquesta associació quan sebeu que és ben necessària per donar un poc més de representativitat d'activitat i de consistència al Patronat?.

Ens hem assabentat que aprovàreu la reconstrucció de la Casa del Governador. Segons el projecte aprovat se preveu conservar tan sols les parets exteriors; a l'interior hi hauria una sola nau a la planta baixa amb una columna enmig, el pis també seria tot una nau. Ens pareix un projecte totalment inadequat. Ens agradaria presentar-vos una alternativa a aquest projecte però ignoram els detalls així com els criteris o raons pels quals ha estat aprovat ¿Per què el Patronat no informa i explica les seves iniciatives? ¿Per què just se compta amb el poble a l'hora de recollir doblers?.

El Patronat administra uns bens que són del poble i amb els quals els gabellins ens sentim identificats. ¿Per què, doncs, som ignorats?.

Esperam que totes aquestes reclamacions, que consideram legítimes i justificades, tendran resposta i que, també, hi trobareu una solució.

Atentament,

CAP VERMELL

Aniversari

Aquest mes es compleix el V aniversari de l'aparició de CAP VERMELL. Els que feim la revista volem fer partícips de la gaubança que ens inunda a simpatitzants, lectors, col.laboradors, a l'oncle i la tia que ens estaran llegint i sense els quals CAP VERMELL no hagués arribat fins a on ha arribat.

I si hem arribat a on hem arribat, és gràcies a la confiança i crèdit que heu depositat en nosaltres, feels desinteressats servidors del poble. Ara, i dins la modèstia de les nostres possibilitats, volem fer-vos arribar el nostre agraïment. Els serveis que posam a l'abast de tots consten dels més moderns artefactes de la ciència i la tècnica, com són, entre d'altres:

- Un lavabo de ceràmica amb peu del mateix material.
- Porta amb forrellat interior
- Una cisterna de 5 litres d'aigua amb cadena d'alumini i mànec de pisa.
- Un aparell deodorant.
- Una tassa de pisa amb tapadora de plàstic.
- Un tovalloler amb tovallola de ris.
- Ventilació directa.
- Un llum-neó.
- Un posa-paper de ceràmica i paper higiènic.
- Una capseta sabonera, amb sabó perfumat.
- Etc.

Aquests i d'altres elements són possibles, ho repetim una vegada més, gràcies al vostre seguiment i estímul que ens empenyen a continuar la tasca de fer-vos arribar puntualment, mes a mes, CAP VERMELL.

Aquesta és la nostra recompensa i, per tot això i moltes coses més, els nostres serveis estan a la vostra disposició pel que els hàgiu de menester.

Moltes gràcies a tots!

CAP VERMELL

LA SALA

EXTRACTOS DE ACUERDOS DEL AYUNTAMIENTO PLENO

SESION ORDINARIA DEL DIA 5-DICIEMBRE-1985

Se acuerda el cambio de nombre de varias calles de Capdepera y solicitar ayuda económica al Consell Insular de Mallorca para el cambio de la rotulación de las calles en catalán.

Se aprueba la compra del almacén sito en calle Rosas.

Para el mantenimiento de los servicios municipales, se acuerda contratar dos personas más para la brigada de obras.

Se aprueban los Estatutos de la Mancomunidad de Llevant, para el vertedero controlado de residuos sólidos.

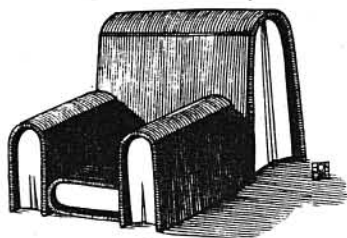
Se aprueba una servidumbre de paso en el solar del Ayuntamiento sito en c/ Magallanes.

D^a. Catalina Moyá Moll presenta su dimisión como Presidente de la Comisión de Sanidad, que es aceptada.

Se encarga el proyecto de la carretera de Sa Pedruscada.

Para la confección del padrón de habitantes se aprueban los trabajos preliminares, consistentes en la división en zonas y núcleos, del término municipal.

Se aprueban las cuentas del patrimonio general del presupuesto.

Des del Castell amb amor

- Fa cinc anys moria John Lenon i naixia Cap Vermell. Fa cinc anys s'apagà la veu importantíssima d'un home que lluità contra els convencionalismes, contra el "status", contra la hipocresia. Fa cinc anys va encendre's la veu modestíssima d'aquesta publicació que lluita a favor de la imaginació, de la creació, de la llibertat, Immodesta comparació aquesta. Odiosa com totes les comparacions, No he pogut, però, sostreure'm a la temptació. I és que jo estimava John Lenon i estim Cap Veremll. Què voleu?.

- El nostre Ajuntament és una bassa d'oli. Punt.

- L'any que ve, a part de la integració d'Espanya en el Mercat Comú i d'allò de l'IVA, tindrà lloc el "II Congrés Internacional de la llengua catalana". Hi assistiran filòlegs d'arreu del món. Els especialistes intentaran unificar criteris per al més adequat ús de la nostra llengua. Tots ratificaran la unitat de la llengua que es parla a Catalunya, al País Valencià i a les Illes Balears. Després del Congrés, els bajans, indocumentats, gonellistes, espanyolistes, fatxes i altres animals de pèl i ploma seguiran insistint que la nostra és la "llengua balear", "sa nostra llengua" i altres dois. I també insistiran en que tots els que no pensam com ells som uns venuts i uns traïdors. Tot això passarà. Quedau avisats.

- El nostre Ajuntament és exemplar. Punt.

- Fa temps que ningú diu res de l'Agulla. ¿Què deuen estar ordint?.

- Va bé nostre Ajuntament. Punt.

- Cinc anys, ja! Com passa el temps! Seixanta mesos de demostrar que dir el que un pensa no significa l'endorroc dels fonaments de la civilització occidental. Mil vuit-cents vint-i-cinc dies d'anar fent possible l'exercici de la tolerància. Cinc anys, ja! Com passa el temps! Tornam vells...

- S'avenen com un rellotge a l'Ajuntament. Punt.

- Ens han baixat la gasolina, ara ve Nadal i menjarem torró, entrarem al Mercat Comú, serem membres definitius de l'OTAN. La vida és bella.

Què fa el Consell Insular en Agricultura

El Consell Insular de Mallorca té un programa d'adquisició de finques destinades a la protecció de la natura, a l'ús públic i a l'experimentació agrícola.

Ha elaborat un pla de rejuveniment de les plantacions de garrovers. Impulsa les fires agrícoles i ramaderes com a vehicle de potenciació del nostre camp. Per tal de millorar la cabanya du a terme una campanya de vacunació contra la brucel·losi i la tuberculosi i una altra de millora genètica.

Altres actuacions destacades són:

—Campanya d'adequació de molins de vent per a extracció d'aigua.

—Foment de la construcció de sitges per emmagatzemar pinsos.

—Instal·lació d'hivernacles a les escoles.

—Distribució de carpes per repoblar safareigs.

*Consell Insular
de Mallorca*

cl. Palau Reial, 1

¿QUINA OPINIÓ LI MEREIX EL CASTELL COM A MONUMENT I DES DEL PUNT DE VISTA ARQUITECTÒNIC?

- És molt interessant, per bé que no podem parlar d'un castell sinó d'un recinte que servia de refugi. La prova la tenim en que dins aquest recinte hi havia cases. També defora hi havia cases molt antigues. Com a curiositat vos puc dir que també vaig fer l'escala que puja al Castell a l'antic carrer de les pedres, i que crec que va quedar bastant bé, molt pintoresca.

¿QUAN TREBALLÀ A L'ESGLESIA, COM VA ENFOCAR LA SEVA FEINA?

- En primer lloc va tractar-se d'unes obres de consolidació. Hi havia goteres i parets en mal estat. Però al mateix temps intentàrem descobrir les èpoques en que fou construïda, és a dir, fer un estudi del monument. Els criteris, així, foren de consolidació i arqueològics.

TENIM ENTÈS QUE VOSTÈ VA PAGAR LA RESTAURACIÓ DEL CRIST DEL CASTELL...

- No, no, el vàrem enviar a Madrid i a la restauració la pagà la Comissaria del Patrimoni Artístic.

¿I LA RESTAURACIÓ DE LA MARE DE DÉU?

- Bé, no sé si val la pena dir-ho, però aquesta si que la vaig pagar jo. La duqué a terme un amic meu especialista en la restauració d'obres gòtiques. L'antiga Mare de Déu de l'Esperança només tenia el cap; undia el me'n vaig dur cap a Madrid i el meu amic li va fer el cos. El cap és autèntic i la resta és modern.

¿QUINA INFORMACIÓ O CRITERIS ENS POT DONAR PER UNA RESTAURACIÓ DE LA MURADA?

- Els merlets actuals són una restauració de finals del segle passat. Segons la meua opinió, antigament també n'hi havia de merlets. Jo he vist algun dibuix on s'endevinaven alguns dels merlets antics que, en tot cas, serien més amples i més grossos que els actuals, de manera que els homes s'hi poguessin amagar darrera. Ara no podrien amagar-s'hi.

D. GABRIEL ALOMAR és prou conegut entre nosaltres, però no podem oblidar que és un dels més antics i feels estiuejants de Cala Rajada. Però el que ens mou a conversar amb ell és el coneixement que té, sens dubte, del Castell, tota vegada que és responsable, en col.laboració amb el seu fill Antoni, de les obres de restauració de l'església. Des de fa uns anys es dedica a la investigació històrica; en el bolletí de la Societat Arqueològica Lul.liana publicà un treball sobre l'origen de la dita església, la qual cosa el converteix en un dels pocs historiadors del Castell. Per tots aquest mèrits, pensam que les seves observacions seran ben interessants i de profit per a tots nosaltres.

¿SE POT COMPARAR EL CASTELL DE CAPDEPERA AMB ALGUN ALTRE?

- Els castells d'Alaró, Santueri i del Rei són molt més antics que el recinte de Capdepera. El Castell de Capdepera es comença de nova planta, juntament amb el de Bellver, en temps del rei Jaume II. És a dir, se va fer segons un pla i segurament hi va intervenir un arquitecte que, probablement seria un rossellonès que es deia Descart.

- PAREIX QUE EXISTEIX LA INTENCIÓ DE RECUPERAR LA CASA DEL GOVERNADOR. ¿COM ENFOCARIA LA CONSERVACIÓ D'AQUELL CASAL?

- La casa, si té las parets de pedra, es degué construir el segle XVIII, ja que si las parets fossin de marès seria del XIX. Pens que des del punt de vista paisatgístic, és una construcció desafortunada. Aleshores, es tractaria d'estudiar el valor històric de la teulada, que jo crec que és escàs, i mirar de canviar el vessant de manera que anàs en el mateix sentit que la pendent de la muntanya. Així com està actualment dificulta molt la visió del Castell.

- LA TORRE D'EN NUNIS JA HA ESTAT ACONDICIONADA. ¿QUÈ ENS POT DIR D'AQUESTA TORRE?

- És important tenir en compte que la base de la torre és de tàpia musulmana. Això és evident. Està feta de fang picat. El que és veu és la tàpia antiga i la feien amb encofrats. Es veuen les retxes dels encofrats. La importància d'aquesta torre ve donada, precisament, per l'escassetat de monuments musulmans a Mallorca.

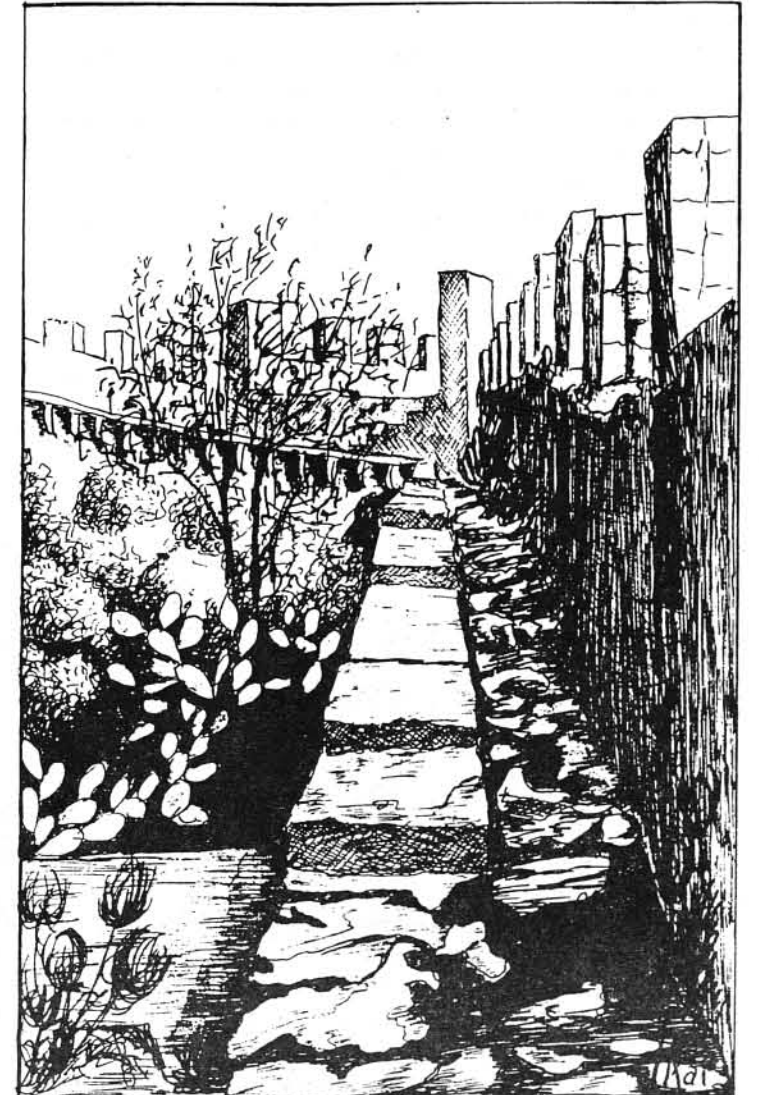
- ¿I LA TORRE DE MOLÍ QUE HI HA DAMUNT LA D'EN NUNIS? ¿S'HAURIA D'ESBUCAR?

- Crec que se podria esbucar perfectament. La que és una llàstima que caigués és la Cutrí. Aquesta és una torre que conec bé i a la que encara vaig tenir oportunitat de pujar per una escala de caragol, crec recordar. Era una torre com la de S'Aduaia. Es tractava d'una torre molt important que serví d'enllaç entre el Castell i Artà. S'hauria de consolidar el que queda d'aquesta torre que era tan hermosa.

- ¿QUÈ MÉS ENS POT DIR, DON GABRIEL?

- M'agradaria fer una suggerència, i és la de conservar els topònims i encara els microtopònims tan interessants que existeixen arreu de Mallorca. Me referesc no sols als de las possessions sinó als de les petites partions i als de la marina. N'hi ha de preciosos. Record ara el d'una possessió de Capdepera, anant al Coll d'es Vidriers: Galamor. Em sembla molt eufònic.

FINS AQUÍ LA CONVERSA AMB EL SENYOR ALOMAR, UN HOME AMABILÍSSIM QUE VA OBRIR LES PORTES DE CA SEVA A "CAP VERMELL" I QUE VA DIR ALGUNES COSES SOBRE EL NOSTRE CASTELL DIGNES D'ESSER TENGUDES EN COMPTE. ESPEREM QUE AIXÍ SIGUI.

L L O C S D E V E N D A :

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria L'Orient.
- Llibreria Cala Rajada.
- Llibreria L'Alborada.
- Llibreria Es Mollet.

I deixaren d'estimar la terra. És més, l'estimaren com a un objecte més de consum.

I arriba l'especulació del sol.

Deessa exigent i sanguinària que, com a tribut, reclama el sacrifici de tota la pineda.

I així comença la matança. A ramats caigueren els pins. Amb goig els tomben.

D'una potada a l'accelerador.

S'espitja el pedal, ronca el motor, la màquina s'enfureix, pren fua...

Desenes de cavalls desbocats es precipiten sobre el pi, senzill i indefens.

Ca-ta-clac!

D'un cop sec, com qui mata un alacrà o un escorpi verinós, s'escometen deu, vint, cinquanta anys de vida.

Sense reflexió ni esforç.

Amb el plaer de la destrucció.

Amb el sentiment de poder que la màquina dona a l'home.

Amb l'absurda convicció de que és un ésser totpoderós que pot sotmetre la natura a la seva voluntat i que per viure es basta a si mateix.

Cau el pi violentament, amb sacsades súbites, esbrancant els pins veïns.

La pala mecànica el tomba, el desarrela, el trossetja, l'espitja, capolant soca, branques i rames, mesclant terra, pedres i capoladís dins una barreja humiliant.

Tot acaba dins la caixa d'un camió que vomita l'atipada al munt dels fems.

Així acaben avui els nostres pins.

L'esplèndida pinassa de la nostra ribera acaba dins un femer.

És el nou ritual.

La litúrgia de l'especulació, que té per única cerimònia la destrucció massiva de tot ecosistema.

És el ritu endimoniat de la cobdícia que, sota el pal·li de l'avarícia, dona culte a la divinitat dels duros.

I no li manquen sacerdots ni sacerdotesses consagrats a sacrificar-li paisatges, cales i platges a aquesta deessa dels set pecats mortals.

I tot en nom del progrés.

Progrés de què?

Aquí, Estel, l'únic que progressa és la seva butxaca.

A canvi de sacrificar el patrimoni de tots.

De tots!

Ens metamorfosegen paisatges, cales i platges a la mida dels seus interessos, sense demanar-li al poble -únic hereu d'aquest patrimoni- el seu parer.

I damunt presumeixen de demòcrates

Quan sota la camisa nova hi put l'olor a bolles de càmbora de l'altre: la camisa de dicatadors.

L'esser demòcrates no és, i això tu ho saps bé, Estel, posar-se un vestit vistós un dia de festa, sinó un sentiment dolorós que es porta sota la pell, dins cada múscul, dins cada artèria, dins cada fibra del cos.

I vull dir-lis, per acabar, Estel, seguint parodiant les religions, que dins el catecisme del seu déu-duros també hi trobaran el seu apocalipsi.

Fins un altre dia, Estel.

II.- LA NOVA LLEI D'AIGÜES

A Conseqüències del desenvolupament turístic se provocaren uns canvis dins la societat illenca que reclamaven un augment fortíssim del consum d'aigua. Començava una intensa explotació del aqüífers.

El franquisme estimulava l'expansió turística; no hi havia problemes i, en tot cas, la propaganda ens fei creure que tot conflicte tenia solució mitjançant recursos tècnics. Per tant, qualsevol lloc era bo per construir una urbanització o per abocar les aigües brutes. Mentre, seguia aplicant-se, amb algunes correccions, la llei d'aigües de 1879.

Estrenada la democràcia, s'escolten les primeres veus que reclamaven una nova llei d'aigües. El desembre de 1978, la revista "El Empresario Balear" assenyalava que sense la col.laboració de la població i sense una nova llei d'aigües progressista, no era possible garantir el consum. L'alarma no era exagerada. Aquests darrers estius, alguns pobles de Mallorca (Pollença, Campanet, Alaró) han sofert restriccions d'aigua.

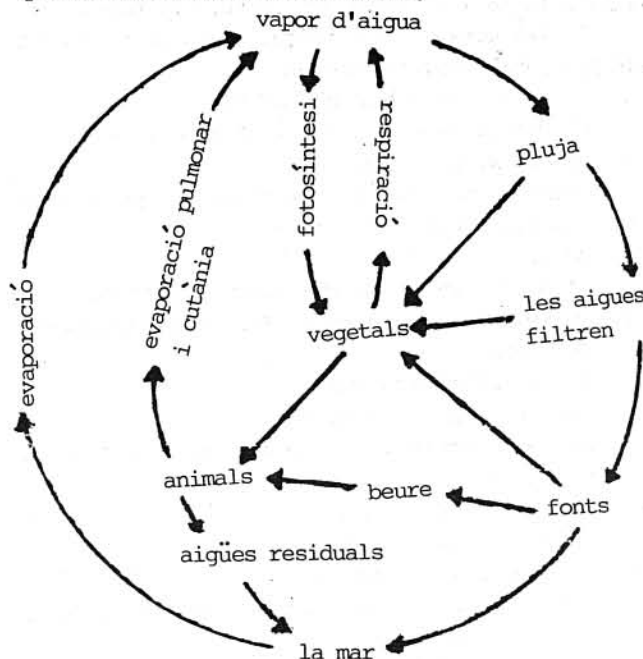
La nova llei ha estat publicada en el B.O.E. el passat dia 2 d'agost. El govern central, com últim responsable, ha redactat una llei que li permet garantir el sumistre d'aigua potable a la població dins una situació generalitzada de manca d'aigua. És una llei per administrar una crisi.

Vegem alguns dels conceptes que utilitza la nova llei. La llei de 1879 considerava que les aigües superficials eren públiques i que les subterrànies eren privades. La llei actual considera que no cal distingir entre unes i altres, doncs les dues estan íntimament relacionades i, per tant, considera que tota font d'aigua és pública.

Aquesta classificació entre les aigües creava situacions absurdes. Per exemple, els pous situats a les proximitats d'un torrent s'alimenten, la majoria de les vegades, amb una aigua que és suministrada pel mateix torrent; per la qual cosa, un particular estava en condicions de privatitzar-la, segons la llei era una aigua pública. A l'any 1979, la comunitat de regants del torrent de Canyamel denunciava oficialment que se considerava perjudicada per produir-se una situació de privatització de les aigües públiques del torrent que tenia en concessió.

Un altre defecte conceptual de la llei derogada era que ignorava el cicle hidrològic de l'aigua. Avui sabem que totes les aigües continentals, sense excepció, provenen de la pluja. Quan plou, una part de l'aigua filtra i passa al sub-

sòl; l'altra, si no és aprofitada pels vegetals i els animals (entre ells l'home), circula en escorrentia i va a la mar. Mitjançant l'evaporació, l'aigua torna a passar a l'atmosfera i d'aquesta manera se tanca el cicle.

Cal fer una observació. Mentre que a l'Espanya humida l'aigua suministrada per al consum és d'origen superficial (principalment de rius i embassaments), a les illes tenim una forta dependència de l'aigua subterrània. Així, per exemple, les estimacions són de que a les Illes Canàries el 83% del consum total és aigua tretada del subsòl i que a les Illes Balears el percentatge arriba al 70%.

L'aigua és un recurs que se renova a través del cicle hidrològic. Dins el nostre municipi bona part del volum d'aigua que s'aboca a la mar mitjançant els emissaris crec que no és recuperable i, per tant, deixa de recórrer el cicle. Justific la meua opinió en que els aqüífers, descomptant els que estan a prop del torrent de Canyamel, tenen una realimentació molt lenta.

¿Com aconseguiríem equilibrar el cicle hidrològic? Doncs recuperant per al consum bona part de les aigües fecals que abocam a al mar. Crec que és aquesta decisió a prendre a curt termini.

L'aplicació de la llei no basta per controlar la crisi; és necessari que nosaltres deixem d'atemptar contra la natura, és necessari que canviem de comportament. La natura és un sistema en equilibri regit per unes lleis. Avui a conseqüència del fort consum, és necessària molta informació per de redescubrir o actualitzar aquestes lleis.

LES INSTITUCIONS DE LA COMUNITAT EUROPEA (1)

El sistema institucional de la Comunitat Europea és prou embrollat com per fer-ne ací una descripció detallada. Nogensmenys, és imprescindible el seu coneixement si es vol entendre i avaluar el bombardeig de notícies comunitàries a que ens tenen sotmesos els polítics i periodistes.

L'abril de 1965 les tres Comunitats Europees (Comunitat Europea del Carbó i l'Acer, Comunitat Econòmica Europea i Comunitat Europea de l'Energia Atòmica) es funcionaven, donant lloc als actuals organismes i distribució de competències que fan possible assolir els objectius de la Comunitat Europea. Tanmateix, les institucions van canviant de funcions al llarg del temps i n'apareixen de noves tal com correspon a un procés polític i econòmic que ha de finir amb la unitat d'Europa.

Les institucions bàsiques són el Parlament Europeu, el Consell de Ministres, la Comissió, el Tribunal de Justícia i el Consell Europeu.

Els membres del Parlament, a partir de 1979, són elegits per sufragi universal directe a cadascun dels Estats membres i són renovables cada cinc anys. El seu funcionament és semblant al de qualsevol parlament democràtic. Les funcions que té encomanades són les de participar en l'elaboració del pressupost comunitari, controlar la Comissió i el Consell de Ministres i ser consultat per les altres institucions.

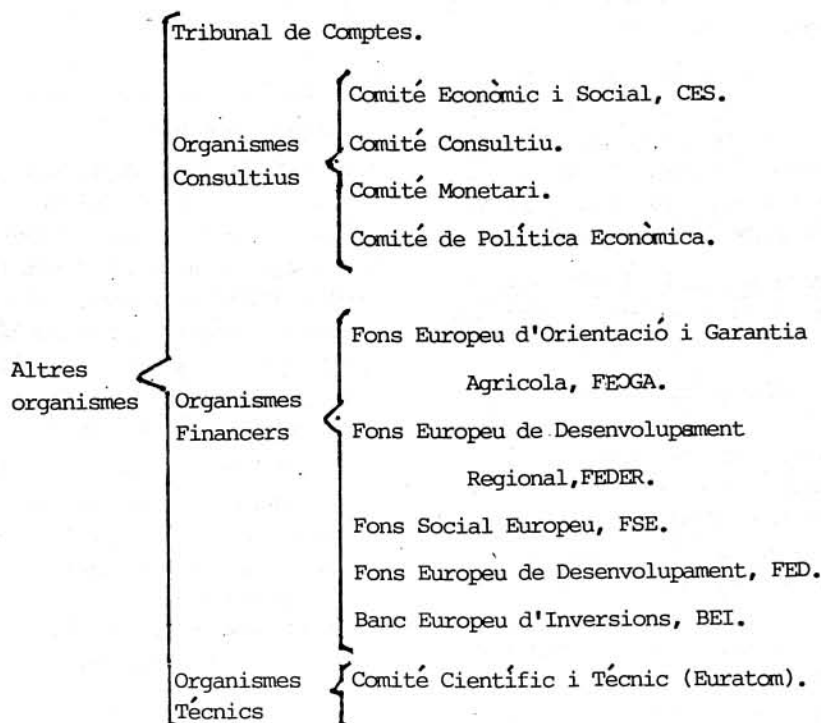
El Consell de Ministres està format per un o dos ministres de cada Estat membre i "assegura la coordinació de les polítiques econòmiques generals dels Estats membres i té poder de decisió" segons diu l'article 145 del Tractat de Roma. Un òrgan auxiliar és el Comitè de Representants Permanents dels Estats Membres, COREPER, encarregat de preparar els treballs del Consell i executar les decisions adoptades.

La Comissió ha "d'exercir les seves funcions amb total independència, per l'interès de la Comunitat. En el compliment dels seus deures no sol·licita, ni accepta instruccions de cap Govern ni de cap altre organisme" (Art. 110-2). La seva missió és fer prevaler l'interès de la Comunitat per damunt dels Estats membres disposant de prerrogatives supranacionals. Es tracta, com es pot veure, del "govern europeu en embrió".

El Tribunal de Justícia té al seu càrrec interpretar i aplicar el Dret Comunitari i els Tractats.

El Consell Europeu, institucionalitzat el 1974, és la reunió dels Caps d'Estat i/o de Govern dels països membres amb la finalitat d'estudiar i solucionar els problemes greus que vagin sorgint, a més de fer ressonants declaracions de principis.

Altres organismes els citam al quadre sinòptic.

Una de les crítiques més repetides a la Comunitat Europea és l'ambull d'institucions i organismes, l'excés de funcionaris i buròcrates (euròcrates) i l'entrellat legislatiu.

Les conseqüències negatives d'aquest fet es tradueixen en una economia rígida, incapaç d'adaptar-se als canvis accelerats que es produeixen en el món, en pèrdua de competitivitat i en l'endarreriment en relació a les economies USA i japonesa.

Per a l'Estat espanyol l'excés de burocràcia és un perill, puix és de sobra conegut que l'ideal de tot súbdit espanyol és ser funcionari públic. La inflació de paperassa pot arribar a ser més danyosa que la inflació monetària i el benestar dels espanyols se'n pot ressentir.

llucià sirer i fuster

créixer

La vida -tota la vida- és una engrescadora experiència de creixement, encara que sigui enmig de neguits i sorpreses.

Creixen els infants, creixen els animals, creixen les plantes, tot fent un món que es mou constantment i que jamai s'atura.

Des de l'albada fins a la posta de sol, creix el dia farcit de llum i de vida. També en la nit creix i madura l'esperança de l'esclafit lluminós d'una nova jornada. Mentre el sol ponent ens parla de tasques començades, el sol naixent dibuixa estels suggeridors de propòsits.

Albada, matí, migdia, tarda i nit són, en tot cas, els moments d'una tasca de créixer amb tonalitats, bel·leses, ralls d'esperança...

Cal créixer cada dia sense aturades ni neguits.

Cal créixer en edat i en responsabilitat.
Cal créixer en seny i maduresa.
Cal créixer en amor, estimació i entrega.
Cal créixer i avançar vers la plenitud.
Cal créixer amb la il·lusió de viure per a sempre.

Cal créixer en la felicitat de cada instant.
Cal créixer en la fe i en l'esperança.
Cal créixer per perdonar i demanar perdó.

Viure entre llums i fosques, anades i tornades, plors i rialles, sorolls i silencis sense experimentar la riquesa del millorament personal és frustrar el miracle meravellós de la persona humana, sense arribar a fruit de l'encant d'una vivència plenament saludable. L'home que no creix és com l'herba seca, o com el riu sense aigua, o com un poble sense infants. Quina vida pot oferir a casa seva? Quina herència arribarà a deixar als seus?

Créixer és sempre una tasca agosserada, sobretot si se fa d'una manera encertada, donant a cada cosa la seva importància. Un creixement físic sense un millorament intel·lectual o mancant l'evolució moral, ens donarà gegants sense ànima, autòmats irresponsables, animals egoistes. L'evolució física, intel·lectual i moral s'ha de donar equilibradament, sense aturades, d'acord amb les qualitats i possibilitats de cadascun.

Créixer és una tasca de tota la vida. Sempre hi haurà motius de millorament, experiències noves que necessiten assimilar, coses a conèixer, feines a fer. Aprendre a viure cada moment de l'existència humana o cercar allò que podem fer en el moment oportú és un art de creixement que tan sols saben fer les persones madures.

La plagueta d'un savi

Amics, estic molt content de que hagueu fet una escandalosa rialla al lletgir el bell poema dedicat a un fet tan natural com el del mes pasat.

Però bé, acabam l'any i abans d'oblidar-me vos desitg la nova fórmula de MOLTS D'ANYS DE PATIMENT EN AQUESTA VIDA I ESPAVILAU SI VOLEU TENIR UN MILLOR ANY 1986.

Alertau amb els empatxos gastronòmics, anau a missa si vos convé i pensau una estona que n'hi ha que ho passen més puta que voltros. Que dia primer som europeus, que pagarem l'IVA, que encara resten tres mesos de fred i que amb la baixada de la benzina anar a Palma i tornar mos costarà 50 .-~~8~~ manco.

És bon costum, del que es fa millor ús durant aquest temps, regalar-se entre els amics alguns petits detalls. Vos ne rësseny alguns. Feis-me cas i dexau anar les xorrades que vos digueren els de "Temps de Juguetes".

"SOLARIUM", jugueta que ensenya a mirar el sol sense plorar.

"PERIODICUS", instrument que permet conèixer lo que passarà durant la setmana que ve.

Les podreu trobar a qualsevol tenda de juguetes i son per a nins de 2 a 95 anys.

En quant a llibres podeu quedar bé regalant:

- A. Company: "L'art de fer amics" (explica com no tenir enveja "coxina" ni esser uns marranos. Molt pràctic. S'adjunta cassette)
- T. Sants: "Com fer feina sense guanyar doblers" (cant altruista al descans com a forma rendable de viure)
- Anònim: "Sol davant el perill" (sense cap comentari)
- "A Nadal l'estalvi" (Fullet patrocinat per una entitat bancària en contra del consumisme nadalenc)

Dintre d'un altre ordre de coses i sense ànim de folkloritzar un apartat tan científic com aquest, sapigheu que:

El temps que fa de Santa Llúcia (dia 13) a Nadal (dia 25) correspon, dia a dia, al temps que farà cada mes de l'any següent.

Lluna de gener no umpl el paner

Que qui no te cap que tengui cames

Que no s'ha errat mai qui mai ha fet res

Que qui tot sol s'ho menja tot sol s'ofega

i que per Nadal una passa de gall

i per Sant Antoni una passa de dimoni

Ressenyats els avisos previs de costum, passarem a l'apartat d'experiències:

PASTA QUE FA TORNAR GUAPES A LES AL.LOTES

I consti que aquest secret no resa per les meves simpàtiques lectores, perquè sé que no és possible que n'hi hagi cap de lletja.

La recepta d'avui va per les dones que per agradar necessiten restaurar-se la façana contínuament amb la mania d'embrutar-se la cara amb diversitat de fórmules pefumístiques que li costen molts de doblers i que són al cap i la fi causa de la fuga de l'enamorat o la quibra del marit que prefereixen desempellegar-se d'una dona-cromo a arruinar-se amb potingues de perfumeria.

Aquestes al.lotes, si sapiguessin el que convé, estalviarien per una part i s'embellirien el cutis amb molt més èxit per altra, amb lo següent:

S'agafa una patata bollida i un grapat d'ametles dolces, tendres i pelades; això ben esclafat dins un morter i diluït amb un poc de llet se fa una pasta brel.la... que fa miracles.

Ben fregada la cara i mans amb aquesta substància al pell tornarà més fina que la musulina. Amb l'avantatge que se l'leva amb aigua, com la pintura plàtica.

PEL REUMA I LES ARTROSIS

La població vella del municipi me consta que ha sofert molt amb tanta d'humitat i aigua que ha caigut aquests mesos. Fent un esforç de solidaritat i demostrant que tard o prest s'ha de lletgir la plaqueta del savi i que lo que s'escriu a aquest article no va dirigit sols als joves sinó també a aquells que han aconseguit la promesa formal de que els hi construiran una Residència. Doncs sàpiguen que el reuma se soluciona amb unes quantes fregues del següent compost:

3 grams de salicilat de sosa, 12 grams de tintura derl Perú, 50 grams de glicerina boratada i 200 grams d'aigua.

Amb aquesta untura el problema està solucionat. I deixau anar de metges!.

UN METRO IMPROVISAT

Lo que no passa en un any passa en un minut.

I passarà que un dia tendreu que (apart d'altres necessitats) prendre mides a qualsevol cosa i no podreu fer-ho per manca d'un senzill metro. Un metro s'obté de la següent manera:

Tenint una pesseta se té tot. Sabent que aquesta moneda té un diàmetre de 25 mil·límetres no s'ha de fer més que, amb una cordeta o un tira de paper, midar 40 vegades la distància diametral.

El resultat serà d'un diàmetre exacte amb el...que podreu començar a prendre les mides que desitgeu.

I és provar-ho.

EREP

sida & soda

La columna més viperina
per al lector més fodolí.

Si l'han de torturar,
compr's un Seiko.

Com compagina el
Sr. Ruiz Gallardon
el dret a la vida
amb la pena de mort?

La indignació dels bisbes
per la inclusió de la pe-
na de mort al codi de
justícia militar ha
estat molt sentida.

Les manifestacions dels
"Pro-Vida" a favor de
la Vida i contra la
pena de mort han
tengut un gran ressó.

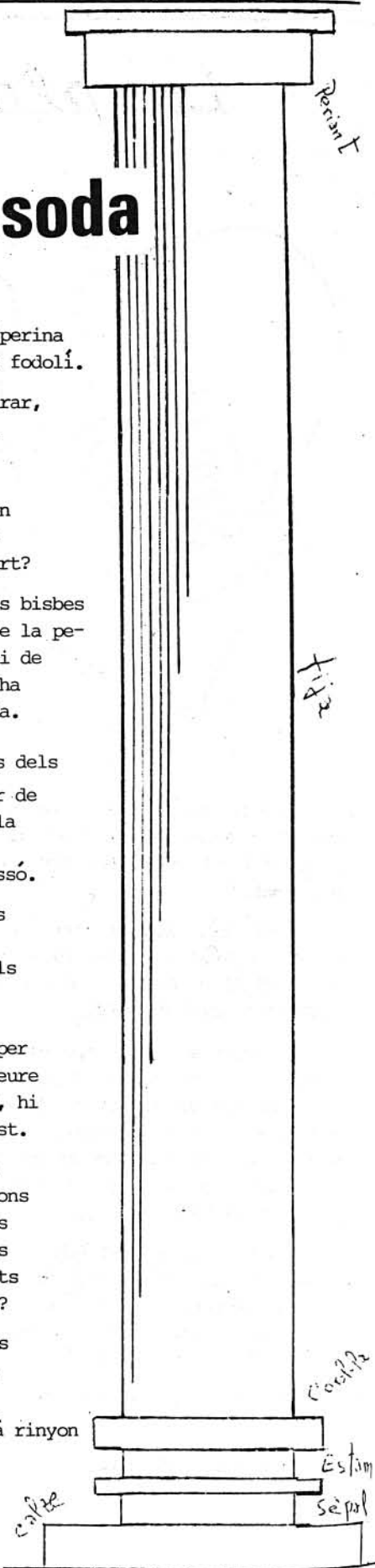
Aquesta columna és
un bulldozer que
remou arrabassa els
pins de l'Agulla.

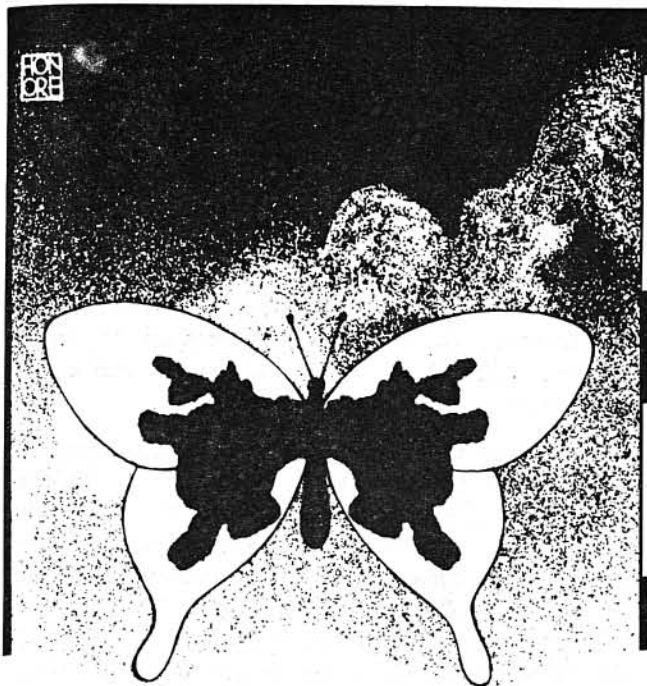
Sembla esser que per
Nadal, a més de beure
xampany, fa temps, hi
va néixer Jesucrist.

Què tenen en comú
les escoles, presons
i manicomis que es
construeixen a les
afores, enrevoltats
de paret i reixes?

Tots els agraviats
quedau perdonats.

llucià rinyon

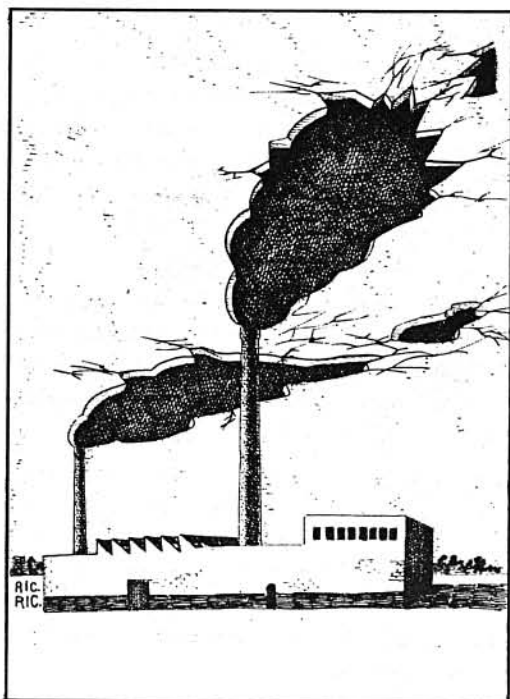

EL CONGRÉS DELS EE.UU. DISCUTEIX LES MESURES PER SALVAR LA VIDA EN LA ILLA BIKINI, UTILITZADA PER FER-HI PROVES NUCLEARS DES DE 1946 FINS A FINALS DELS 60. COSTARÀ 40 MILIONS \$ I, FONAMENTALMENT, ES TRACTA DE RETIRAR LA TERRA DE LA SUPERFÍCIE DE L'ILLA FINS A UNS 30 CMS. DE PROFUNDITAT. ES DUBTE QUE ELS HABITANTS PUGUIN UTILITZAR L'AIGUA O CULTIVAR LA TERRA.

A EE.UU. EL CONSUM D'AIGUA DIARI PER PERSONA ÉS DE 450 LITRES. EL 41% ÉS AIGUA DE LA CISTERNETA DEL WÀTER, EL 37% DELS LAVABOS I BANYERES. A TANZÀNIA EN GASTEN UNS 40 LITRES PER PERSONA I DIA. SEGURAMENT SÓN MÉS BRUTS.

L'ESTAT FRANCÈS ENFONSÀ EL "RAINBOW WARRIOR" DE L'AGRUPACIÓ ECOLOGISTA "GREEN PEACE". TERRORISME? NO, GRÀCIES!

A LA REPÚBLICA FEDERAL ALEMANYA CADA ANY ES DONEN UNS 250.000 CASOS DE CÀNCER.

DEVERS UN 35% DE LES CAPTURES MUNDIALS DE PEIX ES DEDIQUEN A GRANA PER ANIMALS. ES CALCULA QUE 10 TONES DE PEIX PRODUeixEN UNA TONA DE CARN.

A LANDSHUT -R.F.ALEMANYA- DES DE FEBRER DE 1980 ES PODEN VEURE GORRIONS BLANCS, GENERALMENT AMB MALFORMACIONS. SEGONS BIÒLEGS I CIENTÍFICS, LA CAUSA ÉS LA CENTRAL NUCLEAR QUE ALLÍ FUNCIONA. SEGONS EL GOVERN BÀVAR NO HI HA CAP RELACIÓ ENTRE ELS GORRIONS BLANCS I LA CENTRAL NUCLEAR.

STERNGLASS, INVESTIGADOR DE LA UNIVERSITAT DE PITTSBURG (EE.UU.), HA DESCOBERT QUE L'ACCIDENT DE LA CENTRAL NUCLEAR DE THREE MILE ISLAND, A HARRISBURG, PROVOCÀ UN AUGMENT DE LA MORTALITAT INFANTIL A LA ZONA.

La periodicitat mensual d'aquesta publicació, ja ho he dit altres vegades, obliga a arriscar i, en conseqüència, a patinar cada dos per tres. El mes passat, concretament, quasi no n'encertàrem ni una. Vegem.

Publicarem una entrevista amb en Tomeu Pascual, jugador del Mallorca, donant per fet que havia arribat a la titularitat del primer equip. La mateixa setmana en Tomeu Pascual tornava a l'equip de Tercera Divisió.

Felicitarem la directiva de l'Escolar per la postura valenta de no caure en la temptació fàcil de canviar d'entrenador. La mateixa setmana en Bernat Gelabert era rellevat del càrrec.

Aquests són els riscos a que ens referiem.

No entraré a jutjar la decisió d'en Serra Ferrer respecte d'en Pascual, perquè no és assumpte de "Cap Vermell", per bé que no m'agrada gens ni mica. Pel que fa a l'Escolar i l'entrenador, ja ho vaig dir el mes passat, no som partidari de canvis apressurats perquè sempre ho paga el mateix. I és que resulta ben difícil que una directiva reconegui que s'ha equivocat a l'hora de fitxar a determinats jugadors o a l'hora de planificar la temporada.

Del nou entrenador tampoc diré moltes coses, per raons òbvies. Quan escric aquest foli, l'equip a deixat el llast dels negatius i la gent ha tornat cobrar coratge. No sé que passarà en el futur. El Porto Cristo ens pot tornar deixar amb un pam de nas, o guanyar-li i treure positius de Pollença, amb la qual cosa tothom tornaria parlar d'ascens. En cap cas serà mèrit exclusiu del nou entrenador, en Pep Fuster, i caldrà demanar moltes explicacions als jugadors.

En lo que no pareix que hi hagi compostura és en matèria de comportament. A Sant Llorenç l'equip fou farcit de targetes i en Víctor, que semblava haver recuperat la bona forma, va ésser expulsat i sancionat per cinc partits. ¿No caldria prendre alguna mesura al respecte?

El mes passat parlava de que els entrenadors-monitors dels equips inferiors no havien cobrat. He sabut que, recentment, han rebut lo que els corresponia de l'any passat. Per altre costat, pareix que els jugadors van al corrent de cobraments. No sé d'on treuen els doblers.

A Serapio li han donat la baixa. No m'ha agradat gens. No perquè cregui que sigui més o menys aprofitable com a jugador, sinó perquè això també s'havia d'haver pensat abans de fitxar-lo.

La normalització lingüística de la que em queixava en el número anterior, pareix que també va entrant en comptagotes en el si de l'Escolar. Els diumenges, les alineacions "també" són oferides en mallorquí. Poc a poc tot s'arreglarà. Esper.

Després d'un començament sensacional, l'equip femení de basquet va perdre el seu primer partit contra el Sant Llorenç, autèntica bèstia negra de l'Escolar. Sé que això no afectarà la moral de n'Ani Muñoz i companyia, dispostes com estan a donar-nos moltes alegries enguany.

De la mateixa manera, l'equip senior masculí està tenguent un comportament fabulós, a victòria per partit. El diumenge dia 15 hauran jugat contra el "Imprenta Bahía", un dels ossos del grup i on pot haver caigut la primera derrota. Esper que no hagi estat així. Com que a la Federació fan les coses com les fan, del grup de l'Escolar sols es classifica un equip per a la lligueta d'ascens, igual que del grup B. En canvi del grup A se'n classifiquen quatre. Així es fan les coses.

En lo que no marxa tan bé, la secció de basquet, és en assumpte de doblers. Ni les quotes de socis, ni els sorteigs dominicals seran suficients, no ja per arribar a final de temporada, sinó per arribar a mitjan campionat. I no és que ningú cobri, però els àrbitres se n'ho duen tot. Una autèntica sagnia això dels àrbitres.

Me va dir en Tòfol Irles que enguany seria el del Club Petanca Cala Rajada i que l'equip de segona categoria pujaria a primera. Fins ara els resultats li donen la raó. M'alegraré infinitament si a final de temporada s'acompleix la previsió d'en Tòfol.

Molt interessant la secció d'esports de "Ràdio 99.9" dels divendres. En Biel Torres, autèntica troballa microfònica, està duent la secció amb agilitat i esperit crític. El seu problema és que és art i part, i això pot ésser un obstacle per a la necessària equanimitat. Però per ara molt bé. A seguir.

Això és tot.